

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 2. juni 2020
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Nina Lentz
Sagsnr.: 2020-0030-3773
Dok.: 1475165

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 928 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 13. februar 2020. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Kristian Hegaard (RV).

Nick Hækkerup

/

Mette Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 928 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Hvad er ministerens vurdering af synspunktet om, at der i for høj grad lægges vægt på IQ-tests i mentalerklæringer, idet der henvises til artiklen "Brist i op mod hver tredje mentalerklæring" bragt i Berlingske den 13. februar 2020?”

Svar:

1. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Retslægerådet, som oplyser følgende:

”På baggrund af de sager, som forelægges Retslægerådet, er det rådets vurdering, at der i mentalerklæringer generelt lægges for stor vægt på IQ-tests og den konkrete IQ-måling.

Endvidere ses det jævnligt, at der ved udarbejdelse af mentalerklæringerne ikke tages højde for fejlkilder som for eksempel langvarigt rusmiddelmisbrug, alvorlig sindslidelse, anden kulturel baggrund end dansk og mangelfuld beherskelse af dansk. Ligeledes er oplysningerne om den pågældendes udvikling i barndommen og funktionsniveau ofte utilstrækkelige til trods for, at det er oplysninger, der altid skal beskrives og indgå i forbindelse med mentalundersøgelse.”

2. Som anført i min samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 924 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg vil jeg som justitsminister nødigt udtale mig om, hvordan mental retardering diagnosticeres. Det vil jeg overlade til fagpersonerne. For mig er det imidlertid vigtigt, at anklagemyndigheden og domstolene kan handle i tillid til de mentalerklæringer, som de præsenteres for. Derfor er det også min opfattelse, at der i forbindelse med en mentalundersøgelse bør lægges vægt på de forhold, som er relevante for den lægefaglige vurdering.

I lyset af Retslægerådets udtalelse er det min forventning – hvilket jeg også har meddelt Rigsadvokaten – at dette spørgsmål drøftes på det opfølgende møde om problemstillingen angående mentalerklæringer vedrørende mentalt retarderede personer, som Rigsadvokaten forventer at indkalde Retslægerådet, Danske Regioner, Retspsykiatrisk Klinik og de regionale statsadvokater til hurtigst muligt. Der henvises i denne forbindelse til min samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 924 og 916 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.